

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Ex Divorum Clericorum Maximo Numero Nonnulla Nomina Ordine
Alphabeti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

veriùs voluit, quàm jure potuit reprehendere, & Lectori exosos reddere. Optatam igitur extollendi Clericos nostros obtulit ansam Hübnerus licet maximè invitus.

X. Veniant jam nobis Parochorum clarissimorum nomina, ut ex paucorum exemplis appareat, quales quantique fuerint plurimi, quos sua quæque novitas, & eos posteritati licet facillè intelligere ex multorum authorum libris, ac fortè etiam ex hoc præfenti libello. Argumenti instar eadem præclara nomina erunt nobis ob id etiam, quòd Hübnerus ipse eorundem aliquot suo more laudârit:

EX DIVORVM CLERICORVM MAXIMO
NUMERO NONNULLA NOMINA OR-
DINE ALPHABETHI.

- S. Albanus Epilepticorum solatium *dictus.*
- S. Aquilinus peste laborantium *salus.*
- S. Batho famelicorum nutritius.
- S. Burchardus claudorum baculus.
- S. Eulogius Verbi Divini seminator zelofus.
- S. Felix suppressæ veritatis defensor.
- S. Florinus indefessi pastoris ectypon.
- S. Gamelbertus Propheta sanctus.
- S. Gisilarius Catechista sedulus.
- S. Goar adversus detractores Patronus.
- S. Guilielmus vocatus à Deo Sacerdos.
- B. Hieronymus Simon Passionis Dominicæ cultor.
- S. Joannes Nepomucenus silentii custos & justii honoris defensor.
- Ven. Joannes Sarcander Martyr invictus.
- S. Jvo pauperum advocatus.
- S. Præcordius in provocandis pluviis alter Elias.
- S. Toffo cereus nunquam deficiens.
- S. Trudo Hasbaniorum Apostolus.

- S. Valentinus veritatis Christianæ zelotes.
 S. Wolfoldus contra calculum Patronus.
 S. Wonedulffus claudorum & cæcorum Adjutor.

Hos paucos ex multis colligere veluti in fasciculum florum placuit, ut virtutum multarum odorem olfaciendum darem Lectoribus Orthodoxis & Heterodoxis.

En! amicissime Lector argumenta decem ab ipsismet Clericorum nostrorum reprehensoribus in Hübneri tomulis ipsomet authore errorem suum non notante sparsim conscripta, & causæ melioris partibus relicta, ex quibus rem perfunctoriè etiam consideranti facilè patebit, partem Clericorum sanè magnam Seculis non modò à morte Servatoris nostri proximis, sed & omnibus reliquis constitisse sibi plurimùm in munere Apostolico ritè obeundo. Quod ipsum quàm egregiè, præsertim à Tridentini Concilii ætate præstetur à Pontificibus Romanis tanquam Supremis Ecclesiæ Parochis, item à Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Præsulibus minoribus, & Parochis plurimis omni virtutum & scientiarum genere celeberrimis, minimè opus est, ut pluribus scribat calamus, dum orbis Catholicus loquitur universus. Si igitur, veluti crebrò contendit Hübnerus cum sociis, fuit plurimorum Sacerdotum crassa ignorantia, legum divinarum ac humanarum libera transgressio, Veneris & Bacchi connubia perpetua &c, quæ vocat deficientis Ecclesiæ Romanæ argumenta; tunc considerent etiam atque etiam æquissimi rerum arbitri, an non hæc ipsa fuerint invalescentis, & instar lolii inter vepres crescentis Lutheranae Religionis nutrimenta & augmenta ac prima fundamenta: considerent pariter, an si hodie cum sociis venirent, veluti venerunt Calvinus, Lutherus, Zvvinglius &c, an putas his locum concederent Parochi plurimi Romani, natione Germani literis, moribus & virtutibus instructissimi simulque præstantissimi, quales ac quantos nimirum ante aliquot Secula multo tempore exoptârunt boni

omnes sibi & expectârunt, non tamen impetrârunt, atque adeò ovium instar ex defectu pastorum & pabuli melioris ad deteriora pascua declinârunt plurimi, haudquaquam declinaturi hodie, si res foret integra. Argumento sint Reges, Duces, Viri fœminæque Principes per Europam maximè, ad Orthodoxa Sacra reduces unâ cum multis mortalium resipiscentium millibus.

Leg. Seriem Rom. Pont. Imperatorum, & reductorum passim nomina multa.

REFLEXIO XVII.

AN CONSULTIVS FVERIT ADHÆRERE ALBERTO ELECTORI MOGUNTINO IN FIDE ROMANA FIRMISSIMO, AN VERO IOANNI FRIDERICO ELECTORI SAXONICO LUTHERI PLACITA AMPLECTENTI.

Quantæ turbæ in Ecclesia & Imperio Germanico secuta fuerint duobus abhinc Seculis vel ob id maximè, quòd Albertus natus Marchio Brandeburgicus, electus dein Magdeburgicus Arhipræful, & Moguntia Elector, posthabito Luthero Joannem Tezelium ex Ordine Prædicatorum Virum doctissimum sibi delegerit ad promulgandas Jubilæi indulgentias, non inter doctos duntaxat, sed in vulgus etiam est notissimum. In illo maximo rerum discrimine Tezelius Alberto Electori tanquam petrae institit & adhæsit firmissimè: Lutherus ut & ipse in niteretur columnis, providit sibi de Viris Principibus, præsertim verò de Joanne Friderico Electore. An igitur Albertus, an Fridericus, an Tezelius, an Lutherus ex prudentiæ regula egerit magis, jam paucis est discutiendum.

I. Albertus eligendo sibi in promulgatorem indulgentiarum Joannem Tezelium jure suo usus, nullius jus læsit: Fridericus Lutherum electo Joanni summopere invidentem nullo jure, aut saltem maximâ Alberti offensâ, sibi propugnandum suscepit.

II. Alber-